ANUL XII. No. 1297 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 16 Februarie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

CINE STRICA?...

Rugby-ul bucureștean trăiește din nou zile agitate. Și asta tocmai în perioada care era rezervată deobiceiu pregătirilor în vederea sezonului de sport adevărat. Bineînțeles dacă noțiunea «sport» are în rugby aceași semnificație pe care o are în celelalte domenii ale vieții în aer liber. Cert este însă că întotdeauna, la câteva săptămâni înaintea deschiderii țarcului dela șosea, spiritele agitate pentru te miri ce o iarnă întreagă, se potoleau, să-i zicem, în virtutea inerției... Grija pentru agonisirea echipamentului, care în definitiv este martirul inert al «duplelor sportive» pentru titluri fără valoare, zăbava inerentă în menținerea intactă a cadrelor ca și celelalte opinteli tradiționale, impuneau un armistițiu respectat cu sfințenie. Perioada care preceda începerea sezonului propriu zis era pentru rugby-ul românesc raiul pe pământ. Jucătorii se aveau între ei ca frații, își răspundeau fără încruntări la salut, iar conducătorii se încumetau chiar să-și strângă prietenește mâna, ori de câte ori se întâlneau. Și asta, desigur pentrucă știau că nu va trece mult și vor deveni rugbyști în plină activitate, adică în locul salutului inofensiv vor curge pumni și palme, iar în locul strângerii de mâini, porcăeli protocolare.

Armistițiul era așteptat anul acesta cu mai mult nesaț decât oricând, pentru bunul motiv că ar fi urmat unei formidabile deslănțuiri de pasiuni, care a ținut câteva luni de zile rugby-ul românesc într'o efervescență pe punctul de a-l arunca în aer. Cazul Penescu și toate câte i-au urmat, aveau nevoia balsamului tradițional. Pe care nu l-au avut, din nefericire. Căci s'au găsit oamenii necesari în conducerea acestui sport, cari să-i răpească, printr'o trăsnită hotărîre la miez de noapte, singura supapă pe care i-a lăsat-o o dumnezeiască împărțire de anotimpuri.

Faptele le cunoașteți desigur: apreciind că un jucător a făcut acte de profesionism, Biroul federației de rugby, mai catolic decât Papa, hotărăște radierea clubului care — a apreciat el — i-a oferit prilej să facă astfel de acte. Judecată de Curte Marțială în timp de război. Numai că, în speță, nu e vorba de un club oarecare ci de... campionul țării în persoană, care s'a văzut trimis la plimbare, cu jucători, cu președinte, cu membrii și cu echipament cu tot. «Virginitatea amatorismului mai întâi și pe urmă campletul de cluburi. Ce vreți? Domniile fcst argumentația aprigilor judecători, pentru cari n'a fost motiv serios de îmblânzire a sentinței, nici faptul că încă o hotărîre similară și rugby-ul rămânea văduvit comple tde cluburi. Ce vreți? Domniile lor au apreciat cu mâna pe conștiință, că feciorelnicul nostru rugby nu este amenințat de altă pacoste mai mare decât profesionalismul jucătorilor. Scăpați de amenințarea acestei nolimi urma să înotăm în plină fericire. Așa că au tăiat în carne vie, fără remușcare, încredințați că servesc unei cauze sfinte.

Dimineața însă, când s'au trezit din somnul care le-a limpezit gândirea, membrii Biroului și-au dat seama că au făcut'o de oaie. Așa că, primul lucru la care au purces, înainte de a lua în deliberare alte probleme de presantă actualitate rugbystă, a fost anularea hotărîrii din ajun. S'au recunoscut pur și simplu incompetenți pentru a face ceiace au făcut, și au trimis «cazul» unui organ superior. Scurt și cuprinzător.

Intre timp, presa s'a sesizat, a făcut tapaj, iar cei cu gafa și-au scuipat în sân de spaimă, jurând că nu vor mai face cât vor trăi ceiace au făcut în noaptea de pomină...

E bine c'a fost și așa. Dar profităm însă de prilej pentru a reaminti d-lui Gr. Caracostea, președintele Federației de rugby, câteva cuvinte pe cari ne-am permis să i le adresăm nu de mult, în legătură cu unul din nenumăratele cazuri cari au agitat rugby-ul românesc. Spuneam atunci că sportul acesta oropsit are o conducere defectuoasă, de pe urma căreia nu va reuși să intre în făgașul evoluției normale decât foar te târziu. Dacă, bine înțeles, va putea rezista dificultăților ce-i stau în cale. D-l Caracostea ne-a răspuns, afirmând că presa exagerează, că dă proporții gigantice lucrurilor cari nu merită a fi băgate'n seamă și că realitatea e cu totul alta.

Ardem de curiozitate să-i cunoaștem părerea și după cele de curând petrecute..

L. ROȘIANU

Metehne...

Cine nu are o meteahnă?... Dacă nu chiar mai multe...

D. Catopol, de pildă, o are pe aceia de a se instala la toate reuniunile de box, la masa presei. De a-și afunda în cap melonul și de a sfida galeria cu o privire rotită superior. Ca și când ar vrea să spună:

— Cine mai este ca Catopol?...

D. Berariu se bate (în scris) cu toată lumea. D. Kendler are o antipatie avansată pentru apa de colonie. D. Roșianu are slăbiciunea proverbelor. Jeny, pe aceia de a-și dovedi aptitudinile acrobatice, sărind peste corzile ringului. D. Xifando are marota supleții. Nu mănâncă zile întregi, pentru a-și conserva silueta...

Ar fi să umplem coloane întregi, dacă ne-am hotări să enumerăm aici, în ordine alfabetică, pe toți sportivii mai răsăriți, cu metehnele respective.

Pe d. Săvescu îl chiamă Iancu. Iancu Săvescu. Personal, nu cunosc un nume mai armonios: Ian-cul...

Și totuși, d. Săvescu are meteahna de a-și schimba numele. De a și-l înlocui, printr'un diminutiv. Oricare în locul său și-ar fi zis: Iencuța. Sau Jeannot.

D. Săvescu însă a găsit altceva. Mai etnic și mai armonios: IONEAȚA.

Nour are o slăbiciune mărturisită pentru baccara. Ar juca și ziua și noaptea.

Nu are însă suficiente fonduri. fiindcă, witasem să adaug că are și o specialitate. Face regulat back. Peste doi, trage invariabil opt. Regele backuritor. A găsit totuși sistemul de a juca și fără bani. Pe stradă.

Oricine a făcut cu el un drum de o sută de metri, l-a auzit numărând: Tei. Patru. Opt...

Parc'ar fi somnambul.

Merge, adună numerile depe plăcile automobilelor, și se pronunță:

— Nouă!...

— Șapte!...

— Back!...

Trezindu-se uneori adăugând:

— Bună banca!...

Sau,

— Bună ponta!

D. Popescu — d. Ionel Popescu — n'a fost constant.

A avut cândva meteahna monoclului. Un admirabil geam de ceas, pe care l-a transformat — pentru nevoile sale decorative — într'o și mai admirabilă jumătate de ochelari.

— Popescu-Monoclu! l-a definit vulgul. Și numele i s'a fixat în patrimoniu, ca un testimoniu de eleganță desăvârșită.

Eticheta aceasta impunea însă sacrificii progresive. Femeile — a spus Lengyel — trăesc din ce se'mbracă. Nu din ce mănâncă. Retușând maxima aceasta, d. Popescu a ajuns probabil la alta: Bărbații, ca să arate că trăesc, trebue să se îmbrace.

Și de atunci, a fost neîncetat în pas cu moda.

De câte ori apărea ceva nou în vitrină la... Cehoslovaca, d. Popescu era protos. Și a devenit astfel un fel de exemplu de eleganță sportivă. Vărgat, dar elegant.

Metehne!...

D. Aurel Niculescu are o altă meteahnă. De câte ori se duce la Oradea Mare, îmbracă două perechi de chiloți. O pereche închiși normal, și alta la spate.

Decc? Meteahnă.

Iar secretarul de redacție are și el o meteahnă: să-mi ceară în fiecare Vineri, câte-un cursiv.

— Ceiace, cu ajutorul metehnelor de mai sus, s'a făcut (însfârșit) și de astădată...

Uf!...

CASTOR

Cum am câștigat campionatul mondial

de ing. DUDU FRIM

Rana, pe care soarta mi-o pricinuise adânc în suflet în urma concursurilor mondiale de la Schreiberhau, când după enormele sacrificii morale și materiale pe care prietenii mei, cunoscuți și necunoscuți le știu, am fost silit din cauza lipsei unui bob bun să rămân doar spectator, sângera încă, atunci când norocul m'a făcut să devin prieten cu cel mai talentat dintre acei cari casi mine acum patru ani, învăța la școala Cantacuzino să înfrunte văzduhul.

Era tânărul președinte al viguroasei grupări sportive dela Casa Autonomă a Monopolurilor. Cura-

INGINER FRIM

jul și calitățile sale deosebite de sburător m'au făcut să văd în el omul cu care câteva luni mai târziu aveam să formez un gând și o voință pentru a trece peste enorme piedici, spre a face ca scumpul nostru tricolor să fâlfâe din nou învingător la un campionat mondial.

Am pornit deci încrezători în capacitatea eforturilor noastre. Pe deoparte el, înconjurat de un entuziast și înțelegător comitet, la strângerea fondurilor necesare achiziționării unui bob adequat unui campionat mondial, de alta eu care urma să conving federația să aibă încredere în omul care trebuia să la un titlu mondial la prima sa competițiune.

In urma antecedentelor mele am obținut favoarea să alerg cu el după ce mai întâi mă voi dovedi mai bun la o probă ce urma să se țină pe pârtia internațională dela Engelberg în ajunul marei bătălii, între noi și echipa căpitanului Angelescu, care dorea deasemeni să reprezinte culorile naționale. Supremă îndrăsneală...

In fine, după greutăți pe care chiar optimismul meu începuse să le creadă de neîntrecut, datorind aproape în întregime participarea și deci reușita noastră necondiționatului ajutor pe care d. ministru de finanțe Victor Slăvescu și d. director general al CAM au binevoit să ni-l acorde, în ziua de 23 Ianuarie am părăsit țara cu 50 de franci în buzunar, luați dela bursa neagră, rămânând ca restul banilor necesari să ne fie eventual trimiși ulterior, aceasta în urma refuzului net al Băncei Naționale de a ne aproba transferul, pentru motive atât de puțin serioase.

Ne luasem acoperitor precauțiunea de a ajunge cu o săptămână înainte de concurs, pentru a ne pune la punct cu antrenamentul. Totuș, timpul complet nefavorabil face să începem în ziua de Marți 30 Ianuarie, odată cu toți ceilalți concurenți.

In fine ochiul meu nu s'a înșelat. Acela care trebuia să îmi fie sustport pentru a putea escalada peretele aproape vertical a întrecut așteptările.

Și în aceste zile de încordare nervoasă, eu acela ce trecusem peste atâtea piedici, am fost slab. Dar de grija unei eventuale răsturnări ce ne-ar fi pus în imposibilitate de a ne ajunge ținta, am propus căpitanului Angelescu, ce se întorsese de ținând locul II dela Garnisch, să renunțe aci în favoarea noastră. Și aci prietenia sa mi-a folosit enorm. A refuzat net, făcându-mă atent că nu îmi dau seama de marea răspundere ce vreau să mi-o asum.

A doua zi superioritatea noastră, în două coborâri impecabile, convingea pe prietenul meu să renunțe și din acea clipă am avut întreaga sa solicitudine.

Câtă satisfacție am avut când la primul concurs la care particip, găsesc pe toți concurenții cu boburi la fel. In fine, mă pot și eu măsura cu acelaș metru!

La prima coborâre, din cauza unui derapaj, atac primul viraj din S târziu și mă angajez la sfârșitul său în porțiunea ce constituia adevărata piatră de încercare a cursei. Bobul este aruncat în aer, apoi pe o patină. Lucrăm la desperare, ne-am redresat; strigătul de groază al mulțimei se transformă în aclamațiune. Totul s'a sfârșit cu bine. Dumitrescu s'a întrecut pe sine și poate s'a consacrat.

Păcat însă că la a doua coborâre, ghinionistul Papană din aceiaș situație, nu mai poate scăpa și astfel spre mare noastră întristare, România nu va mai putea să ocupe primele două locuri. Sfârșitul primei zile se cunoaște.

Seara, în pălnia receptorului năvălesc cuvinte dragi românești; un ziar cere informații. Intâmplarea face ca să fiu eu acela care să trebuiască să-i comunic trista veste a accidentului lui Alexe.

O! și cât de sceptic și grăbit a fost d. redactor sportiv care a scris apoi cu litere mari: «România a pierdut campionatul mondial» Nu înțeleg deloc graba acestui domn redactor care s'a dedat la astfel de profeții. Credea d-sa că numai cu un bob al «Curentului» se poate lua un campionat mondial?

Și apoi mai jos: «Bucureșteanul Frim câștigă locul II».

Dacă a ținut cumva să facă o figură literară, atunci n'a fost tocmai de gust. Altfel, denumirea ce

V. DUMITRESCU

mi-o dă are și mai puțin haz.

A doua zi pârtia-i mai rapidă, virajele mai înșelătoare. Și eu trebue să împing la disperare, trebue să mă apropii de Capadruth. Iar în spate, învingătorul dela Garmisch nu poate suferi să rămână al III-lea Și totuși...

Urmează a patra coborâre. Trebue să învingem. Deci trebue să împingem la refuz. Și cât e de ușor să te răstorni...

Pornim; Vasilică face o pornire magistrală și bobează mereu îndrăcit. Eu abia pot stăpâni bobul pe luciul gheței și gonim înfricoșetor. In fine am ajuns; suntem extenuați. Jos nu se cunose timpurile. Luăm funicularul și urcăm. In acest răstimp, cum noi doborâsem recordul absolut al pârtiei care era deținut de Capadruth și acela pe kilometru lansat, campionul elvețian, care încearcă imediat după noi să ni-l răpească, din cauza vitezii sau a unei insuficiențe nervoase de o clipă, cu 50 metri înainte de sosire pierde controlul asu-

(Continuarea în pagina II-a)

După izbânda românească dela Predeal

Cum a câștigat România cele două curse internaționale militare de ski.

Prima serie a probelor sportive militare din competiția internațională anuală penru CUPA REGELE CAROL II a luat sfârșit prin victoria sdrobitoare a românilor asupra camarazilor de arme din Mica Intelegere și Polonia. Succesul skiorilor noștri din elementele de sub drapel din Corpul Vânătorilor de Munte, este consecința unei munci titanice desfășurată de armata noastră și mai ales de pregătitorii diferitelor reprezentative ale oștirei în decursul anilor dela 1924 până azi.

Nu putem trece la analizarea tehnică a concursurilor de ski din luna curentă fără a face pe scurt un mic istoric.

Primul concurs militar internațional la care a participat Armata Română a avut loc în Cehoslovacia în anul 1924, când reprezentanții noștrii s'au clasat al 3-lea într'un lot de 3 concurenți (Cehoslovacia Polonia și România). In 1926 firul întrerupt se reia prin organizarea din Polonia, unde n'am reușit altceva decât să ne confirmăm clasa stabilită cu doi ani înainte. La Olimpiada din 1928 dela St. Moritz, unde a avut loc și un concurs militar internațional, fără tragere, obținem locul 8 din 9 concurenți. In acelaș an tot în cadrul competițiunilor militare dinainte, la Sb Plesso (Cehoslovacia) reprezentanții noștri se claseazâ în locul 6 din șease concurenți.

Anul următor skiorii noștri din armată concurează în Polonia și cucerese locul 3 din șease concurenți, venind în ordine după Finlanda și Polonia. Este primul nostru succes internațional, mai ales că până la km. 22 conduceam înaintea finlandezilor. In anul 1931 are loc la Predeal penultimul concurs militar de ski cu participarea Austriei alături de Mica Intelegere și — deși la noi în țară — ne clasăm în locul 3.

După cum se vede, ideea întâlnirilor armatelor din Mica Intelegere pe terenul sporturilor de iarnă datează de zece ani. Realizările noastre de azi sunt un corolar al preocupărilor organizatorilor noștri cari timp de un deceniu au lucrat pentru reușita acestor realizări.

Criticând cu spirit de imparția-litate concursurile internaționale de ski ale armatelor din Mica Intelegere și Polonia dela Predeal, trebue să împărțim materialul în două capitole: organizarea și considerațiunile technice ale ski-ului practicat de concurenți.

ORGANIZAREA primelor concursuri militare de ski pentru Cupa Regele Carol II a fost încredințată de ministerul Armatei, Of. Nat. de Educ. Fizică, care prin Serviciul educației fizice în Armată, cu ajutorul ofițerilor din I. M. E. F. și Batal. 4 V. M. au dat cea mai perfectă probă de competență netăgăduită. Primirea și cazarea concurenților precum și diversele manifestațiuni de prietenie cu ocazia șederii oaspeților în țară, prilejuește cea mai elogioasă mulțumire direcției protocolului. Organizarea technică a părtiilor, legăturilor de transmisiune, cronometragiul, posturile de control și de ajutor medical au dovedit cea mai superlativă perfec-

(Continuarea în pagina II-a)

Adunarea generală a „Asociației presei sportive din România"

Asociația presei sportive din România convoacă pe membrii săi în adunare generală ordinară, Duminică 18 Februarie la ora 10 dim. la sediul Federației române de box str. Buzești 104 (etaj II) în palatul funcționarilor publici.

In cazul când nu se va întruni numărul statutar de membri, adunarea generală va avea loc Duminică 25 Februarie, în acelaș loc și la aceiași oră și se va ține cu orice număr de membri.

Domnii membri cari doresc să-și exercite dreptul de vot, sunt rugați să se pună la curent cu plata cotizației.

Ordinea de zi a adunării generale este următoarea:

1) Darea de seamă asupra activității.
2) Bilanțul financiar.
3) Raportul cenzorilor.
4) Alegerea noului comitet.
5) Diverse.

Viitorul campionat mondial de hockey se va disputa la Zürich

Cererea României a fost respinsă. In schimb a fost decorat delegatul federației române

MILANO. — In localitate a avut loc anualul congres al federațiilor internaționale de hockey pe ghiață, în cadrul căruia s'au luat importante hotărâri, privind activitatea viitoare în acest domeniu.

Au luat parte la discuții domnii Loick (Belgia) Andreossy (Elveția), Brown (St. U.) și Poplimont (Belgia) Asistenți au fost toți ceilalți reprezentanți de federații, inclusiv delegatul român, d. Neagu Boerescu.

Elveția va găzdui campionatul viitor

Luându-se în discuție locul de organizare al campionatului mondial pentru anul viitor, au fost examinate următoarele localități: Zurich, Bruxelles, Paris și Londra.

A existat și o cerere a României care a pretins pentru ea cinstea organizării viitoarei competițiuni. Această cerere nu a putut fi însă acceptată pentru moment. **S'a dat Elveției mandatul de a organiza viitorul campionat mondial, ca fiind situată în centrul Europei.**

Delegatul României a fost decorat

Comitetul s'a ocupat apoi de decernarea premiului de «fair-play», deținut de România. Liga internațională a acordat splendida cupă d-lor Loicq și Poplimont, conducătorii belgienilor.

Au fost distinși cu câte o decorație d-nii Brown (St. U.) și Neagu Boerescu (România).

(După cum se vede, tradiția este ca această cupă care seamănă mai curând cu ceiace numim noi «lanterna roșie» să fie acordată ultimului clasat. De altfel, cine practică un joc mai fair play decât bietul codaș?...

Hockey-ul femenin nu este sănătos

Ocupându-se de propunerea Franței, referitoare la reglementarea hockey-ului femenin de către federația internațională, comitetul a luat act de constatările medicale cari nu recomandă femeilor practicarea acestui sport cu totul nepotrivit pentru organismul sexului slab.

Liga a respins deci propunerea franceză. Dar a lăsat libertatea federațiilor să-și reglementeze hockey-ul femenin.

Noua regulă de offside

S'au făcut și unele modificări de regulamente și anume în ceiace privește regula de offside. Jucătorul va putea transmite puckul unui partener, care se află în aceiași linie cu el, fără ca offside-ul să poată fi invocat.

Cu „Gazeta Sporturilor" la campionatele europene de box amator

Ziarul nostru organizează o mare excursiune la Budapesta

Am anunțat, prin câteva informații, proectul nostru de a oferi sportivilor români, prilejul de a asista la desfășurarea unuia dintre cele mai mari evenimente sportive europene.

Astăzi, după ce proectul a căpătat o formă definitivă, suntem în măsură să anunțăm că, grație excursiunii pe care o organizăm, sportivii vor putea admira

CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX AMATOR

care se vor disputa primăvara aceasta la Budapesta. O coincidență fericită a vroit ca probele europene de box să se desfășoare într'unul dintre cele mai frumoase centre ale Europei, reputat atât pentru importanța sa sportivă cât și pentru pitorescul său neasemuit, într'o perioadă extrem de favorabilă organizării unei excursii.

Campionatele europene de box vor avea loc între

12—15 APRILIE

și vor întruni elita boxeurilor amatori din toate țările Europei.

Excursia noastră va da prilej sportivilor români să asiste la due luri pasionante între boxeuri, aparținând celor mai înalte clase și, ceeace este mai important, vor putea susține, prin încurajări, eforturile

ECHIPEI ROMANE

Dealtfel unul din principalele obiective ale excursiunei noastre este să asigurăm echipei române sprijinul — atât de prețios peste hotare — care îl formează încurajarea suporterilor.

Boxeurii români vor lupta cu alt curaj, susținuți fiind de sportivii români, cărora le oferim, afară de ocazia unei agreabile călătorii la Budapesta, și putința de a ovaționa o victorie românească în capitala Ungariei.

Căci afară de locurile cele mai bune pe cari le-am rețiuut în vasta arenă, unde se vor disputa campionatele, am întocmit un

PROGRAM

care va însemna un lanț nesfârșit de surprize pentru participanții la excursiunea noastră.

Excursioniștii noștri din toamna trecută, știu ce însemnează o călătorie pregătită de «Gazeta Sporturilor», își amintesc eforturile noastre pentru punctuala desfășurare a programului și grija care am avut-o pentru asigurarea unui desăvârșit confort în cursul călătoriei și găzduirei la Budapesta.

Intr'un cuvânt, experiența din toamna trecută ne-a permis să pregătim o excursiune care va depăși așteptările unanime.

In numărul viitor vom fi în situația de a da toate amănuntele asupra programului și a condițiunilor de participare.

Deasemeni vom răspunde cererilor de informații primite din partea cititorilor.